

o, s. v., som foreslaas under Nr. 382—395, maa vi anse for lidet paakrævede og temmelig vilkaarlige Nedsættelser, som i Virkeligheden ikke har tilstrækkelig saglig Begrundelse, og om hvilke vi ved, at hvis de gennemføres, maa de medføre forøgede Vanskeligheder for disse vigtige Faguddannelser. Derfor anbefaler jeg altsaa, at man modsætter sig den ubegrundede Nedsækering, som paa disse Omraader foreslaas.

Ganske det samme gælder en Gruppe Forslag vedrørende de tekniske Skoler, som findes under Nr. 398—405. Ogsaa her er man ganske vilkaarligt slaaet ned paa enkelte Poster, paa enkelte Omraader af dette Skolevæsen. Bevillingen til Undervisning af almentdannende Art nedsætter man — jeg ved ikke hvorfor — med 75 pCt. Mon det er Tegn paa, at vi ikke behøver nogen Almendannelse her i Landet? Bortset fra den er det hovedsagelig Skolernes Drift, man søger at presse ned, og da jeg ved, at der i Forvejen er Besvær nok med at faa Driften af de store og smaa tekniske Skoler gennemført med de Midler, der staar til Raadighed, ser jeg ikke Rimeligheden af disse i Forhold til Statsbudgettet minimale Nedsættelser.

Af lignende Karakter er atter nogle Forslag under Numrene 406, 410, 418 og 419, der angaar Fagskoler. Der er vist en 15 Fagskoler, som gennem mange Aar har virket højnende for de paagældende Fag, Fagskoler, der er etableret af Mestrene eller af Svendene eller af Mestre og Svende i Forening, og hvis eneste Formaal er at gøre Arbejderne i de paagældende Fag dygtigere og bøde paa de Mangler, som Læringleuddannelsen i høj Grad aabenbarer. Ikke mindst gælder det under den moderne, specialiserede Produktion, at Læringleuddannelsen snart sagt ikke i noget Fag bliver saaledes, som den blev i gamle Dage. Man lærer en Specialitet, en vis Gren af et Fag, men kun i yderst faa Tilfælde det hele Fag. Disse Fagskoler, som er mere haandværksmæssigt anlagt, bøder i høj Grad paa de Mangler, som aabenbarer sig ved Læringleuddannelsen paa de almindelige Læresteder. Derfor maa jeg anse disse Skoler for overmaade betydningsfulde, og jeg finder kun Grund til at anerkende og paaskønne den Virksomhed, som de igennem en lang Aarrække — det gælder i alt Fald en Del af dem — har udfoldet til Højnelse af de paagældende Fag ved beskedne Midler, som de selv tilvejebragte, og ved yderst beskedne Tilskud fra det offentlige. Jeg synes, det er en daarlig Maade at belønne den Offervillighed, som Svende og Mestre i

Forening har vist i en Række Fag, ved nu, da Tiderne er haarde ogsaa for dem, at komme og kræve Statsbevillingerne beskåret. Smaa Bevillinger er det; det drejer sig om Beløb paa mellem 450 Kr. og 5 000 Kr. Det er altsaa meget smaa Summer, her er Tale om. Der er Skoler, der faar 1 000 Kr. eller et Par Tusind Kroner i Tilskud, nogle endnu mindre. Det hele Beløb til disse Fagskoler er 33 340 Kr., hvilket er en overmaade billig Maade for Staten at faa Læringleuddannelsen forbedret paa.

Foruden disse 33 340 Kr., der skal fordeles til 13 Fagskoler, findes der ogsaa en Bevilling til den særdeles vigtige Husgerningskole, som Tjenestepigerne, Husassistenterne, gennem mange Aar med meget betydelige Ofre har opretholdt, og til hvis nu foretagne Udvidelse de har sparet Skilling paa Skilling sammen. Man har paa Forslaget ansat 4 500 Kr. til denne overmaade vigtige Husgerningsskole, og man foreslaar nu ogsaa dette lille Beløb nedskaaret, hvilket maa anses for ganske urimeligt. Om Skolen kan klare sig med mindre end dette — ja, det er jo muligt, at den ved yderligere kummerlig Sultetilværelse kan gøre det, men er der egentlig nogen sund Mening i, at man, fordi Staten kan spare 500 Kr. paa et saadant Omraade, trykker en saadan vigtig Gerning som Uddannelse af Husmødre og Husholdningsassistenter endnu længere ned, end den i Forvejen er?

I det hele foreslaas disse Smaabeløb til Skolerne nedsat med tilsammen 6 000—7 000 Kr. Hvad er nu dette værd for den samlede Statshusholdning? Men det er klart, at for disse Skoler, hvis Budget er et lille beskedent Beløb, spiller hver Krone, de faar eller ikke faar, en uhyre stor Rolle. Derfor kan vi fra vor Side ikke se, at der er mindste sund Mening deri. Og det er Eftertanke værd, at Haandværksmestrenes Repræsentant kan bifalde disse Nedsættelser, selv om jeg erkender, at man jo ogsaa paa dette Omraade er overmaade langt fra den Respekt for Parikronen, som ellers siges at være Grundlaget for den hele Nedsækering.

Jeg vil ogsaa nævne, at Bevillingen til Skolen for Kunsthaandværk, som i alt Fald efter manges Mening har udrettet overmaade meget smukt og godt, skal nedsættes med 2 000 Kr., til Trods for, at den gennem mange Aar, saa vidt jeg ved, har kæmpet med uhyre økonomiske Vanskeligheder og har Besvær nok med at komme igennem med den Bevilling, der hidtil har staaet til Raadighed for den.

Endelig vil jeg ogsaa nævne den særdeles vigtige Virksomhed for Haandværket